

Dünya-kabir yakınlığı

Recai Keskin: 1-Dünyadayken birbiriyle tanışan (dost veya akraba) kişilerin, öldükten sonra ruhlarının birbirleriyle konuşup görüştükleri olabilir mi? Bu mümkün mü? 2-Ölen kişilerin ruhları, dünyada bıraktıkları eş veya dostlarını, akrabalarını yer yer mezar başına geldiklerinde, yer yer ise bu kişileri kendi evlerinde veya memleketlerinde ziyaret edercesine görebilirler mi?”

Hakan Güntap: “Kabir’deki insan, cenneti ve cehennemi görecek mi? Ölü öldüğünü başını mezara konulan tahtalara vurarak mı anlar?”

1- “KİŞİ sevdiğiyle beraberdir”¹ buyuran Peygamber Efendimiz (asm) bu hadisini açıklar mahiyette de şöyle buyuruyor: “Ruhlar, sınıf sınıf toplanmış cemaatlerdir. Birbiri ile dünyada tanışmış ve birbirlerini sevmiş olan salih ruhlar, orada bir araya gelirler ve birbirlerini yine severler. Dünyada birbiri ile zıtlaşan, birbirini inkâr eden, birbirine muhalif giden ve birbirini sevmeyenler ise, orada yine birbirlerine muhalif giderler, birbirlerini sevmezler ve birbirinin sınıfında da olmazlar.”²

Bu müjdeler ashab-ı kirâmı da fevkalade mutlu ve umutlu kılmaya yetmişti. Hazret-i Enes (ra) der ki: “Biz İslâm’a girdikten sonra Hazret-i Peygamber’in (asm), ‘Sen sevdiğinle berabersin!’ sözünden dolayı duyduğumuz sevincin üstünde daha şiddetli bir sevinç duymadık. Ben, Allah’ı, Resûlünü, Ebû Bekir’i ve Ömer’i severim. Ben onların hayır işlerine benzer hayır ve ibadet işlememiş olsam bile, onlara olan bu sevgim sebebiyle âhirette onlarla beraber olacağımı Allah’ın kerem ve inayetinden umarım.”³

Kişilerin kabirde ve ahirette sevdikleriyle mutlu bir biçimde beraber olmaları, dünyadayken onları sırf Allah için sevmeleriyle elde edilen bir sonuçtur. Yani kişinin

sevdiğini sırf Allah için sevmesi ve onu hayra ve helâl olana sevk etmesi, sevdiği ile kabirde, ahirette ve Cennette de beraber olmayı hak kazanmasına sebeptir. Nitekim Üstad Bediüzzaman Hazretleri birbirini Allah için sevenlerle ilgili olarak bildirmektedir ki: “İleride hem berzahta, hem Cennette görüşülecektir.”⁴

2-Ölen kişiler beden itibariyle ölmüş; fakat ruhen canlı kişilerdir. Akıl ve bilinçleri vardır. Çünkü onlara Münker ve Nekir gelmekte ve sorgu suâl sorulmaktadır. Suâllere olumlu cevap verip kabirleri genişleyince ve Cenneti kazandıklarını işitince sevinmektedirler ve bu sevinci geride kalanlarla paylaşmak istemektedirler. Peygamber Efendimiz (asm) bu hâli şöyle anlatıyor: “Sizden biriniz vefat ettiğinde sabah ve akşam ona kendi makamı gösterilir: O kimse ehl-i Cennet’ten ise, ehl-i Cennet makâmâtından bir makâm; ehl-i nârdan ise, Cehennem’in hücrelerinden bir karargâh gösterilir. Ve ona: ‘Burası senin (müstakbel ve ebedî) durağındır. Kıyamet günü Allah seni buraya gönderecektir’ denilir.”⁵

Ölenler, ruhen yaşayan kimselerdir. Fakat bizimle âlemleri farklıdır. Bu farklılığa rağmen, yer yer dünyada bıraktıkları sevdikleriyle temasları, onları görmeleri, seslerini işitmeleri, onların mânevî hediyelerini almaları ve onlara feyiz vermeleri mümkün olmaktadır.

Abdullah İbn-i Ömer (ra) bildirmiştir: Peygamber Efendimiz (asm) Bedir savaşından sonra orada öldürülen müşriklerin ölüleri ile konuşmuş ve onlara şöyle buyurmuştur:

“Nasılsınız? Rabbinizin size bildirdiği azabı şimdi gördünüz mü?” Hazret-i Ömer (ra):

“Ya Resûlallah! Bu duygusuz lâşelerle mi konuşuyorsunuz?” dediği zaman Sevgili Peygamberimiz (asm):

“Siz bunlardan daha fazla işitiyor değilsiniz. Fakat bunlar cevap veremezler!” buyurmuştur.⁶

Bir diğer hadiste Peygamber Efendimiz (asm) haber vermiştir ki: “Ölen kişi kabre konulup arkadaşları ve dostları geri dönüp gittiklerinde ölü bunların ayak seslerini işitir.”⁷

Ölülerin seslerini, yaşayanların işitmesi ile ilgili olarak da Sevgili Peygamberimiz (asm) şöyle buyuruyor: “Kâfir, kabre konulup sorulara makbul cevap veremediği zaman iki kulağı arasına demirden bir topuzla vurulur. Topuzu yiyince kâfir öyle şiddetli bağırır ve feryat eder ki, bu feryadı insandan ve cinden başka ölüye yakın olan her şey işitir.”⁸

3-Ölen kişi kabre konulduğunda sadece başını tahtaya vurmakla öldüğünü anlamıyor. Kişi öldüğünü öldüğü andan itibaren her biçimde anlıyor. Ölü kabre konulduğunu, Münker ve Nekir'in geldiğini görür ve bilir, Münker ve Nekir'in sorularını işitir ve cevap vermeye çalışır. Kendisine makâmının gösterilmesi, kendisini toprağın sıkması ya da toprağın kendisine genişlemesi ölüye öldüğünü bildiren tecellilerden sadece bir kaçıdır.

Allah ölülerimize merhametle muâmele buyursun! Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Müslim, Birr, 50,
- 2- Müslim, Birr, 49,
- 3- Müslim, Birr, 50,
- 4- Mektubat, s. 132,
- 5- Buhârî/Hadis-678,
- 6- Buhârî; Hadisâ€“673,
- 7- Buhârî/Hadis-658,
- 8- Buhârî/Hadis-658